

בבית המשפט העליון

בש"פ 7273/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: דני ברונסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) בעמ"י 34681-10-18 מיום
15.10.2018

בשם המבקש: עו"ד ארוז בר-צבי

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל), אשר דחה את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' פרסקי) והורה על מעצר המבקש עד מחר, 16.10.2018, בשעה 15:00.

1. המבקש נעצר ביום 12.10.2018 בחשד להתפרצות למקום מגורים. מעצרו הוארך עד היום, 15.10.2018. המשיבה ביקשה להאריך את מעצרו ב-4 ימים נוספים. בהחלטתו ציין בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' פרסקי) כי החשד נגד המבקש מבסס את מסוכנותו, ובחן את האפשרות לאיין את המסוכנות האמורה באמצעות חלופת מעצר בבית חברתו של המבקש. הבחינה האמורה העלתה כי חברתו של המבקש לא תוכל לפקח עליו לאורך כל ניהול ההליכים נגדו, ולפיכך שחרורו של המבקש לחלופה האמורה עלול להביא להחזרתו למעצר. בהתאם קבע בית המשפט כי יש לקיים את הדיון בחלופת המעצר לאחר שתוגש בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים. בית המשפט הוסיף כי היקף החקירה הנדרשת בעניינו של המבקש אינו רב, ואף ציין כי החקירה בתיק נמשכת כבר מספר ימים. על יסוד כל האמור הורה בית המשפט על מעצר גישור לצורך הכנת כתב אישום, והאריך את מעצרו של המבקש כמפורט ברישא. בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) דחה ערר

שהגיש המבקש על החלטה זו. נקבע כי יש לברר את טענות המבקש בהליך המעצר עד תום ההליכים, שם תתברר, בין היתר, שאלת חלופת המעצר.

2. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי בבחינת חלופת המעצר נפל בית משפט השלום לכלל שגיאה, משבחן את טיב הפיקוח בחלופת המעצר המוצעת לכל תקופת ניהול ההליכים נגד המבקש, ולא רק לתקופת מעצר הימים שעליו הורה.

3. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, על החלטת בית משפט מחוזי בערר הנוגע למעצר לא מוקנה ערר בזכות. סעיף 53(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 מורה כי על המבקש לערור על החלטה כאמור לבקש רשות לערור מבית משפט זה. ההלכה הורתה כי רשות ערר תינתן אך במקרים שלהכרעה בהם חשיבות עקרונית רחבה, בדומה למבחן בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (בש"פ 2786/11 ג'דיס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.4.2011)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמת המידה האמורה. עניינו של המבקש נידון לפני שתי ערכאות, שדנו בטענותיו ודחו אותן. הטענות בבקשה נוגעות ליישום הדין בנסיבות עניינו של המבקש, ומשכך בקשתו אינה מגלה עילה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" (בש"פ 3110/13 אבו עסא נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (29.4.2013)). בנתון לסד הזמנים שבו הובאה הבקשה לעיוני, ובשים לב לדיון לפני בית משפט השלום מחר, 16.10.2018 שעה 15:00, אף לא מצאתי כי הבקשה שלפניי מגלה נסיבות מיוחדות המצדיקות הענקת רשות ערר בהיעדר השלכות רוחב עקרוניות.

בקשת הרשות לערור נדחית אפוא.

ניתנה היום, ו' בחשון התשע"ט (15.10.2018).

ש ו פ ט